

[Glønborg]

læg om, at vi fik den ideelle løsning på problemerne, når det sociale og det liberale kunne forenes. Den dagsorden, som er udformet af Socialdemokratiet denne gang, er egentlig et smukt udtryk for, at der her er noget, vi kan mødes om. Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi med glæde stemme for den dagsorden.

Det er så typisk, at vi her i dag står med et mønster, hvor Fremskridtspartiet ikke kan finde ind i et samarbejde med resten af salen, men jo i øvrigt ved sin ordfører har leveret en aldeles glimrende underholdning her i salen. Jeg synes, det har været meget interessant. Det er da udmærket, at Fremskridtspartiets ordfører har dokumenteret, at han også vil kunne begå sig glimrende i underholdningsbranchen. Det er man jo vant til i det parti.

Det skuffer mig lidt, at Socialistisk Folkeparti ikke har villet følge med ind i arbejdet på at nå løsninger, men har ment, at man tjente sagen bedre ved at skulle have en ensidig socialistisk markering som den, man har lavet med sit dagsordensforslag. Det er klart, at Kristeligt Folkeparti ikke vil kunne støtte en sådan dagsorden, heller ikke selv om en anden ikke skulle blive vedtaget. Den slags ren socialisme tror vi ikke er løsningen på landets problemer på dette felt.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Til hr. Jes Lunde vil jeg gerne sige, at jeg er ikke i tvivl om, at man kan opnå en hurtig virkning, positiv virkning, på beskæftigelsen ved at ansætte flere i den offentlige sektor; det siger sig selv. Min påstand er, at i løbet af meget kort tid vil en forøgelse af de offentlige udgifter, en realvækst på 2 pct. om året, give et højere skatetryk, som virker imod beskæftigelsen og formentlig også vil give en højere rente. Så det er ikke en farbar vej, og det vil meget hurtigt komme til at gå ud over beskæftigelsen.

Den stakkels ADAM's sindelag har været diskuteret her i dag. Jeg bryder mig ikke meget om sindelagskontrol. Jeg har forhørt mig i Det Økonomiske Sekretariat, og dér har man intet kendskab til ADAM's partitilhørsforhold, men man siger, at han har ikke lov til at stemme ved valgene.

Jeg har nu en anelse om, at han i hvert fald ikke er fremskridtsmand. Det hænger noget sammen med det indlæg, jeg har hørt hr. Glistrup holde i dag bl.a. og ved flere andre lejligheder. Jamen det her med opsparring, siger hr.

Glistrup, det er jo noget puritansk ligeegyldighed. Jamen problemet for Danmark – det er alligevel mærkeligt, at man kan have været med i så mange år herinde uden at have opdaget det – problemet for Danmark er faktisk, at vi i 25 år har haft et opsparingsunderskud i forhold til udlandet. Vi er nødt til at låne penge i udlandet. Hvis vi skal have balance i forhold til udlandet, så er en forøgelse af opsparringen nødvendig. Den sammenhæng kan ADAM forstå, men det kniber mere hos hr. Glistrup. Derfor er jeg sikker på, at modellen ikke er fremskridtsmand.

Til hr. Nyrup Rasmussen vil jeg gerne sige, at det, der er imellem os, jo er en forskel i synet på erhvervsstrukturpolitikens kort- og langsigtede muligheder i den økonomiske politik. Jeg er ked af, at det spiller så ringe en rolle for denne diskussion, hvad Det Økonomiske Råds Formandskab skrev i maj 1987. I maj 1987 kom der fra Det Økonomiske Råds Formandskab en redegørelse, hvor man bl.a. diskuterer, hvilke muligheder der er for at løse vores balanceproblemer ved hjælp af industripolitik, en strukturpolitik, hvad vi vil kalde det. Jeg vil gerne citere fra, hvad de økonomiske vismænd sagde ved denne lejlighed:

»I debatten fremstilles disse muligheder – for at opnå bidrag til løsning af balanceproblemerne – »ofte som meget store. Erhvervs politik fremhæves dermed undertiden som en fuldgyl dig substitut for forbedringer af lønkonkurrenceevnen. Analysen i det følgende leder imidlertid frem til, at erhvervs politik højst kan være en næst-bedst politik over for balanceproblemerne, samtidig med at dens mulige løsningsbidrag er begrænsede.« Side 58.

Op på side 60: »Alt i alt må mulighederne for at opnå en forbedring af beskæftigelses- og betalingsbalancesituationen gennem erhvervs politik anses for at være temmelig begrænsede, og under alle omstændigheder kan der tidligst forventes nævneværdige virkninger af en forøget erhvervs politisk indsats et godt stykke inde i 1990'erne. Det er helt urealistisk med balanceproblemernes nuværende tyngde at forestille sig en løsning af disse alene ad denne vej.«

Det svarer meget godt til min grundholdning, at vi skal bruge erhvervs politik, struktur politik, hvor vi kan komme af sted med det, hvor det kan give nogle resultater, men det er kun et supplement, og det er langsigtede og på kort sigt begrænsede muligheder, der kan komme ud af det.